

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Ключенкової Ольги Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами, зокрема його статті 90

м. Київ
10 квітня 2018 року
№ 51-1(II)/2018

Справа № 3-86/2018(4358/17)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Ключенкової Ольги Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами, зокрема його статті 90.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася громадянка Ключенкова О.М. з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України (є неконституційним), Закон України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон), у тому числі положення його статті 90, за якою „пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Ключенкова О.М. стверджує, що застосований до спірних правовідносин Закон, у тому числі положення його статті 90, звужує її право на перерахунок пенсії державного службовця у разі підвищення заробітної плати працюючим державним службовцям, що не відповідає приписам частини третьої статті 22 Конституції України і, як наслідок, порушує положення її статті 46, якою гарантовано право на соціальний захист.

Автор клопотання зазначає, що Московський районний суд міста Харкова постановою від 28 грудня 2016 року відмовив йому в задоволенні адміністративного позову до управління Пенсійного фонду України в Московському районі міста Харкова щодо оскарження відмови в перерахунку пенсії державного службовця у зв’язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям на підставі Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів“ від 9 грудня 2015 року № 1013 зі змінами. Суд першої інстанції, посилаючись на приписи статті 90 Закону та Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами, мотивував свою відмову відсутністю з 1 травня 2016 року (тобто з дати набрання чинності Законом, положення якого

оспорюється) підстав для перерахунку пенсії державним службовцям у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям.

Не погодившись з таким рішенням Московського районного суду міста Харкова, автор клопотання звернувся з апеляційною скаргою до Харківського апеляційного адміністративного суду, який своєю постановою від 23 лютого 2017 року залишив рішення суду першої інстанції без змін. Вказана постанова суду апеляційної інстанції є остаточною у справі Ключенкової О.М., оскільки за частиною десятою статті 183² Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (в редакції, яка була чинною на момент розгляду судом апеляційної інстанції справи автора клопотання) у разі оскарження в апеляційному порядку постанови, прийнятої у скороченому провадженні, судові рішення апеляційної інстанції по такій справі є остаточним і оскарженню не підлягає.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної

скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, звертаючись до Конституційного Суду України та стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які свідчили б про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Аналіз клопотання дає підстави для висновку, що Клюєнкова О.М. не навела обґрунтування тверджень щодо неконституційності Закону в цілому, а лише вказала на те, що саме на підставі оспорюваного положення Закону втратив чинність Закон України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ зі змінами, у статті 37¹ якого передбачено право на перерахунок пенсії державним службовцям у разі підвищення заробітної плати працюючим державним службовцям.

Стверджуючи про неконституційність статті 90 Закону, автор клопотання фактично висловлює незгоду з рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій у своїй справі та вказує на неправомірне застосування ними зазначеної статті Закону, що призвело до порушення конституційного принципу незворотності дії закону у часі і суперечить частині першій статті 58 Конституції України. Однак питання практичного застосування судами норм законів щодо конкретних правовідносин, наведені в конституційній скарзі як аргументація тверджень щодо неконституційності оспорюваного Закону, непідвідомчі Конституційному Суду України.

Отже, Клюєнкова О.М. не навела обґрунтування тверджень щодо неконституційності Закону, у тому числі положення його статті 90, чим не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, до конституційної скарги не додано всіх копій документів і матеріалів, на які є посилання, та не всі вони зазначені у відповідному переліку, що порушує пункти 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Конституційна скарга та долучені до неї матеріали вказують на те, що Ключенкова О.М., звернувшись до Конституційного Суду України із клопотанням про визнання неконституційними оспорюваних положень Закону, фактично оскаржує обґрунтованість рішень судів першої та апеляційної інстанцій у її справі, що набрали законної сили, і намагається здійснити перевірку їх законності. Однак Конституційний Суд України не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними норм законодавства (стаття 150 Конституції України, стаття 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Таким чином, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про необґрунтованість змісту та вимог конституційної скарги Ключенкової О.М.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Ключенкової Ольги Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами, зокрема

його статті 90, на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шаптала Н.К.